

prima instanță: L.Lupașcu

dosarul nr. 2ra-1659/13

instanța de apel: E.Ababei, N.Matveeva, G.Polivenco

Î N C H E I E R E

29 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iuliana Oprea, Iurie Bejenaru,

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vrabie Oxana,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Brinișter Ion către Vrabie Oxana privind încasarea forțată a datoriei și rezilierea contractului de arendă și acțiunea reconvențională a Oxanei Vrabie către Ion Brinișter privind revendicarea bunurilor din posesie străină, acțiunea suplimentară a lui Brinișter Ion către Vrabie Oxana privind încasarea daunei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 18 septembrie 2012, prin care a fost respins apelul declarat de către Vrabie Oxana, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Drochia din 09 februarie 2012,

c o n s t a t ă

La 07 aprilie 2009 Brinișter Ion a formulat o cerere de chemare în judecată către Vrabie Oxana privind încasarea forțată a datoriei și rezilierea contractului de arendă a încăperii cu obligarea arendașului de a efectua reparația curentă a încăperii arendate – cafeneaua „Floarea Brinișter”.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în luna iulie 2008 a încheiat contract de arendă a cafenelei „Floarea Brinișter” cu pârîta Vrabie Oxana.

Contractul a fost încheiat pe termen de 5 ani cu plata lunară de 2000 lei pînă la data de 15 a fiecărei lună.

Reclamantul susține, că el și-a executat obligațiunea și i-a transmis pârîtei încăperea arendată în stare satisfăcătoare, pe cînd pârîta nu și-a onorat obligațiunea de plată a arendei pe o durată de 4 luni (începe din decembrie - martie), formînd astfel o datorie în sumă de 7000 lei cu dobînda zilnică de 0,5 % ce constituie suma de 1210 lei.

La data de 10 iunie 2009 Oxana Vrabie a înaintat acțiune reconvențională către Brinișter Ion cu privire la revendicarea bunurilor din posesie străină în valoare de 8000 lei și 500 euro cu încasarea sumei de 3000 lei cu titlu de daună pentru produsele alterate.

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat, că la 07 iulie 2008 a fost semnat contractul de arendă prin care ea a luat în arendă de la pîrît cafeneua „Floarea Brinișter” din str. G.Vodă 1, or. Drochia pe termen de 5 ani.

Pentru ca să înceapă activitatea ea a adus în încăperea arendată 2 frigidere (unul vechi la preț de 500 lei și altul nou în formă de congelator la preț de 500 euro), 3 umbrele pentru mese la preț de 4500 lei, 6 mese cu scaune din plastic în sumă de 500 lei, produse alimentare în sumă totală de 3000 lei, iar în total bunuri de 8000 lei și 500 euro.

La 31 decembrie 2008 Vrabie Oxana susține că a finisat activitatea de târguială în încăperea arendată. Brinișter Ion solicitînd de la Vrabie Oxana plata pentru arendă, ultima a încercat să scoată în ianuarie 2009 din cafenea bunurile ce îi aparțin, însă Brinișter Ion i-a creat impedimente.

Astfel a fost imposibil de a scoate bunurile și toată produsele s-au alterat, circumstanțe care au impus-o să solicite de la Ion Brinișter prin instanța de judecată valoarea bunurilor în sumă de 8000 lei și 500 euro. (f.d.20).

La 17 iunie 2010 Brinișter Ion a înaintat o acțiune suplimentară către Vrabie Oxana privind încasarea daunei în sumă de 6000 lei provocată în urma neexecutării cerințelor contractului de arendă.

În motivarea acțiunii a invocat, că conform punctului 4 din contractul de arendă încheiat la data de 07 iulie 2008 Vrabie Oxana s-a obligat să întrețină cafeneaua arendată în stare sanitară normală, iar cheltuielile capitale să fie suportate de către dînsa, pe cînd ultima a dus cafeneaua în stare dificilă, nu a efectuat reparații pentru a preda încăperea în stare satisfăcătoare.

Conform devizului de cheltuieli pentru reparație curentă, pentru a efectua reparația sînt necesare cheltuieli în sumă de 6000 lei.(f.d.122).

Prin hotărîrea Judecătoriei Drochia din 09 februarie 2012 acțiunea depusă de Brinișter Ion s-a admis parțial.

S-a încasat de la Vrabie Oxana în beneficiul lui Brinișter Ion plata pentru arendă în mărime de 7000 lei și penalitatea în sumă de 1055 lei, în total suma de 8055 lei.

S-a reziliat contractul de arendă a încăperii nr.1 din 07 iulie 2008 încheiat între Brinișter Ion și Vrabie Oxana, cu revenirea părților la poziția inițială.

S-a respins cerințele reclamantului Brinișter Ion privind încasarea sumei de 6000 lei pentru reparația încăperii.

S-a obligat Brinișter Ion de a-i restitui Oxanei Vrabie următoarele bunuri: două frigidere, unul la preț de 500 lei, al doilea la preț de 500 Euro, trei umbrele pentru mese la preț de 4500 lei, 6 mese cu scaune din plastic în sumă de 500 lei fiecare.

S-a respins cerința Oxanei Vrabie privind încasarea sumei de 3000 lei ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Vrabie Oxana în beneficiul lui Brinișter Ion cheltuieli de judecată în sumă de 726,76 lei.

S-a încasat de la Brinișter Ion în beneficiul Oxanei Vrabie cheltuieli de judecată în sumă de 324,85 lei.

Nefiind de acord cu soluția indicată mai sus, Vrabie Oxana la 07 martie 2012 a declarat apel, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu admiterea cererii reconvenționale.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 18 septembrie 2012 s-a respins apelul declarat de către Vrabie Oxana, cu menținerea fără modificări a hotărârii Judecătorie Drochia din 09 februarie 2012.

La adoptarea soluției sale, instanța de apel a ajuns la concluzia că prima instanță a respectat normele materiale și procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia de respingere a acțiunii ca neîntemeiate.

Astfel, instanța de apel a constatat că, la 07 iulie 2008 ÎI “Oxana Vrabie” în persoana directorului Oxana Vrabie și Ion Brinișter (proprietarul încăperei cafeneaua “Floarea Brinișter” a încheiat contract de arendă cu nr. 1 a încăperei din str. G.Vodă 1 , or. Drochia.

Contractul a fost încheiat pe termen de 5 ani cu plata lunară de 2000 lei până la data de 15 a fiecărei lună, iar în caz de neachiatre a plății de arendă în termenul indicat din contract, arendașul va plăti penalitate de 0,5% zilnic înafara plății de arendă (pct. 6 din contract). (f.d. 185).

Prin urmare relațiile contractuale de arendă s-au confirmat că au avut loc între ÎI “Oxana Vrabie” în persoana directorului Oxana Vrabie și Ion Brinișter, pârîta chiar activînd pînă în martie 2009.

Astfel, argumentul avocatului Covdii A. precum că, contractul de arendă este nul se respinge, dat fiind faptul că apelanta Vrabie Oxana a recunoscut relațiile sale de arendă cu Ion Brinișter și a explicat, că este de acord ca să-i achite 1000 lei pentru arenda încăperei - restanța lunei decembrie 2008 (1000 lei din cele 7000 lei încasate prin hotărîre).

La 19 martie 2013 Vrabie Oxana a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și parțial hotărîria primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare în primă instanță.

În motivarea recursului recurenta a indicat că instanțele judecătorești au emis soluții cu încălcarea normelor de drept material și procesual, nu a elucidat toate circumstanțele cauzei.

La 07 mai 2013 Ion Brinișter a depus prin intermediul cancelariei o referință, prin care a invocat dezacordul cu recursul depus de Vrabie Oxana, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vrabie Oxana, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurentului se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Vrabie Oxana, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroră instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Vrabie Oxana, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Vrabie Oxana, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iuliana Oprea

Iurie Bejenaru